

Τίτλος: «Ποιητική ταυτότητα και υφογλωσσική προσέγγιση στην ποίηση του Κυριάκου Χαραλαμπίδη»

Συγγραφέας: ΝΙΚΟΣ ΜΑΘΙΟΥΔΑΚΗΣ

Λέξεις κλειδιά: Κυριάκος Χαραλαμπίδης, Νεοελληνική Λογοτεχνία, Νεοελληνική Ποίηση, Νεοελληνική Λογοτεχνία της Κύπρου, Διεθνές Συνέδριο «Κυριάκου Χαραλαμπίδη Επίσκεψις», Πρόγραμμα «Σπουδές στον Ελληνικό Πολιτισμό», υφογλωσσολογία, υφομετρία, γλωσσικά σχήματα, σώματα και υποσώματα κειμένων, *Πρώτη πηγή* (1961), *Η άγνοια του νερού* (1967), *Το αγγείο με τα σχήματα* (1973), *Αχαιών Ακτή* (1977), *Αμμόχωστος Βασιλεύουσα* (1982), *Θόλος* (1989), *Μεθιστορία* (1995), *Δοκίμιν* (2000), *Αιγιαλούσης επίσκεψις* (2003), *Κυδώνιον μήλον* (2006) *Ολισθηρός Ιστός* (2009), *Ήμερος* (2012), *Στη Γλώσσα της Υφαντικής* (2013), *Ηλίου και σελήνης άλως* (2015)

Ημερομηνία δημοσίευσης: 2019

Εκδότης: Ανοικτό Πανεπιστήμιο Κύπρου

Περίληψη: Η παρούσα εργασία ασχολείται με την ποιητική ταυτότητα και την υφολογική προσέγγιση της ποίησης του Κυριάκου Χαραλαμπίδη διαμέσου της θεωρίας των σωμάτων κειμένων (corpora). Με τα σώματα κειμένων δύναται να προκύψουν πληροφορίες για τη γλώσσα από εκτεταμένα γλωσσικά δεδομένα που διακρίνονται ως εμπειρικά, αυθεντικά, συστηματικά και κειμενικά (Γούτσος, 2012). Επομένως, η έρευνα βασίζεται στην επεξεργασία των ποιημάτων του Χαραλαμπίδη σε διαφορετικές λογοτεχνικές περιόδους με υποσώματα κειμένων (sub-corpora), φανερώνοντας διαφορές ύφους – σε λεξιλογικό, σημασιολογικό αλλά και γενικότερα πραγματολογικό επίπεδο. Στόχος είναι να διερευνηθούν αφενός τα άγνωστα στοιχεία των δεδομένων μέσα από την ανάλυση των γλωσσικών σχημάτων (linguistic patterns) και αφετέρου να στηριχθεί η ερμηνεία των ποιημάτων σε αντικειμενικά κριτήρια (Fisher-Starcke, 2009), βασιζόμενοι σε μαθηματικοποιημένα υφογλωσσικά και υφομετρικά χαρακτηριστικά (πρβ. Μικρός, 2003 & Πολίτου-Μαρμαρινού et al, 2011). Ειδικότερα, αντικείμενο της έρευνας αποτελούν: (α) η λεξιλογική ανάλυση των ποιημάτων προκειμένου να αναδειχθούν εξέχοντα λεξικά στοιχεία με βάση τη συχνότητα εμφάνισης και (β) η ερμηνευτική ανάλυση προκειμένου να αναδειχθούν οι ευρύτερες σημασιολογικές προεκτάσεις του ποιητικού έργου. Η προσέγγιση της νεοελληνικής λογοτεχνίας μέσα από τέτοιου είδους υφογλωσσικές αναλύσεις ως μια σύγχρονη μέθοδος μελέτης του ύφους και των παραμέτρων του έχει ευρύτερες προεκτάσεις για την ερμηνεία των έργων και διαμορφώνει ένα νέο πεδίο ανάλυσης στο οποίο συναντώνται η γλωσσολογία με τη λογοτεχνική θεωρία και κριτική.